

Folk som jag mött.

Ö-BL För Östgöta-Bladet av Arvid Brunnsgård.

27/11 1946

ERKER I KNÄPPET.

Erik i Knäppet hade flera gånger låtit förstå, att han ville jag skulle skriva »e strof» om honom. För att villfara en sådan blygsam begäran begav jag mig en vacker majdag uppåt de hållen, där han hade sitt hemvist. Det var en sådan där guda-benådad vårdag, då solen lyser här-ligt varmt i skogsgläntorna. Från markerna kom en från doft av sol-varm mylla, nytuslagna björkar och multnat fjolårslov.

Från en utäga till hans lilla gård hörde jag yxhugg, och jag gick en genväg över tallbackarna för att se om min man var där. Min aning be-sannades, och jag såg Erker komma knallande med en stor bibba gren-staver på ryggen. På en bergklack låg en stor hög med trinnebräde, och från en kvistnabb i en gran flaxade Erkers skinntröja för värvinden.

Erker såg rolig ut, då han kom stretande fram genom ungsbogen. Den väldiga bördan av rensade gren-staver spretade ut kring den lilla satta figuren, på vilken blåskjortan lyste glatt i majsolen.

För att inte skrämma honom ropade jag ett glatt »hej». Erker vände sig åt mitt håll, och då han såg, vem det var, lyste ansiktet upp, och han ställde sin tunga bördan mot en rotvälta.

— Nä, sir man på, ä då han söm ä ute ä går. Mäddä, — jaa, välkom-nen dä, skulle ja la säja. Ur väst-fickans djup trevade han fram en näverdosa, och efter att ha knackat den mot handflatan bjöd han på en pris.

— Jasä, Erik håller på med att sätta upp en gärsgård, ser jag. Är det inte smidigare med taggträds-staket?

— Nää, si gaddträden den lir ja in-te. Djura bara förstör sej på'n. För nöra är sen satte ja öpp en bit kring lillgärllet. Ä tror han inte ätt ä utä kora geck ä rev söner jvvert på otyget. Bä Fia ä ja hadde ätt väldit schä mä ä mjölka henne. Så hit kom-mer dä inge gaddträ mer. Nä, tacka villa en regäler trinnegärsgå. Vi fortsatte en stund med att prata om de olika värbestyren. Erker är ingen vardaglig slätstruken karl. I sin ungdom har han varit med om ätskilligt. Under flera år har han arbetat vid vägbyggen, varit rallare vid inlandsbanan, stensprängare, skogsarbetare m. m. för att till sist hamna på sin lilla gård. Första året han sådde upp hade han ingen ök på gården och »säasä» (utsäde) bar han hem på ryggen. Nu har han egen välfödd häst och fyra kor. Gården ger tillräcklig avkastning för att Erik och hans Fia skall reda sig.

— Men snart tror ja, att ja »berslar ä», säger han. Dä ä ju goa tider te sälja ä i, ä får vi sen sex-tanhundra i pension så klarar dä sej ändå. Med en inbjudande gest, säger Erik: — Kom mä nu, så går

vi hem. Dä ä ju snart aftevarl. Hem-komma håller Erik en konferens med sin Fia inne i stugan, och då han kommer ut, säger han: — Ho har lite stökit inne ä vill ätt vi ska ta kaffet här ute. Vi sätter oss vid ett trädgårdsbord i solgasset. På rabat-ten vid stugan håller påskliljorna på ätt spränga sina höljen och ly-ser gula ä topparna. Mitt ibland blåa palmbloomor står ätt mask-rosstånd med praktfulla, grinande solansikten. I bäckfåran står vit-stammiga ungbjörkar, som påminna om oskuldsfulla konfirmander. O-sökt förnimmer man den stora mästarhanden. Det ä inget hafsvverk, som Vår Herre skapat. Inget palett-skrap eller billig efterapning. Allt ä fullödig god konst. Njutande av allt det vackra sitter jag och medi-terar vid min pipa. Erik fnyser dä och dä till samt rynkar sin näsa. — Ja har ätt bjutt te ä lära mej röka pipa ja mä, istället för snuset, men si ja töcker dä osar så illa ömet. — Jag håller med om ätt lukten ej ä god och byter ut stinkedoran mot en cigarr. Jag försöker ätt få Erik berätta om tider, dä han var farande sven, men vad det nu be-rodde på, så var han inte i berättar-tagen. — Dä va ätt slit ä släp, säger han. Pengar förtjänte en nog. Men dä mästa geck på superi ä kortspel. Sen ja gifte mej mä Fia vart dä slut mä sänt, söm tur ä. Erik slog till ätt gapskratt. — Kan han tänka sej ätt första gången ja geck te Fia, så feck ja mej ätt rektit kok stryk. Ho trodde ja bara va nattafriare, ä sänna ville ho inte veta ä. Men sen dess har dä allri vart ätt ont orl öss emella.

Eriks äkta hälft, som kommit ut med kaffebrickan, lötter med näven. Skrola lagom du. Ingen vet va söm kan hända. Jag tror dä inte, ätt det ä allvarligt menat. Fia ser så frynt-lig och rar ut i sin hemvävda bom-mullsklänning. Ansiktet ä karkele-rat av ärens rynkor och i håret ser man gråa slingor. Då hon slår sig ned vid bordet sjunker de arbets-märkta händerna i skötet. Fia ser en stund tyst ut över täppan och bort mot skogsbrynet. — Dä ä grant, konstaterar hon sakligt.

— Om det funnes möjligheter ätt få leva om ert liv, skulle ni vilja by-ta ut arbetet här mot någonting an-nat, frågar jag.

Fia ser storögd på mig. — Nää, varför dä. Erker ä ja har haft dä bra här. Med en tafatt rörelse stry-ker hon sin man över armen. — El-ler va säjer du? — Dä enda ja önskar i så fall, ä ätt ja kunne gjort dä lindriare för dej Fia. ....

Dä jag så småningom gick där-ifrån kände jag ätt jag upplevat nå-gonting vackert. Jag förstod ätt äktenskaps stora mål — gemensam stråvan, gemensam lycka och harmo-ni.

Men jag bläddrar vidare. Jag lä-ser med stor belustning lappmarks-doktorn Einar Wallquists välskrivna lilla uppsats »En skidstuga kom till» och Stig Hogdals intressanta iakt-tagelser av amerikansk skidsport och slutligen Nils Hornøys läsvärda tän-keställare »Idrottsplats utan pu-blik», där författaren undrar, om inte »vår tids handrott mera till-fredsfäller det komerska kravet på

Skid- och friluftsliv. Bladets års-publikation »På skidorna» efterläng-tad som alltid av alla väner av fri-luftsliv, har redan kommit. Den har kommit tidigare i år än vanligt, men därför har den inte förbrat i kvali-tet. Snarare kan man nä påstå, ätt den i år ä ätt strå vassare än nå-gonsin förr. Redaktionskommnden ä säkert inne på rätt spår, dä den lä-tit andra sidor av friluftsliv än skidåkning komma till utlös i större utsträckning än förr och ären. Jag tror, ätt årsskriften dä ägenom blir mera populär ute i bygderna och dess chans i konkurrensen med Sven-ska Turistföreningens årsbok ökas i avsevärd grad.

Redan av det vackra av en dala-konstnär komponerat omslaget framgår, ätt Dalarna har blivit det utvalda landskapet, och den första förnämliga helsidesbild som pre-senterar en friluftsgård i en stil, visser-ligen tillhörig Stockholms lokalav-delning och uppförd i stil söder om huvudstaden, men till vad av skick-liga yrkesmän, just ute i Dalom.

Kan man tänka sig ätt mera idea-liskt landskap för friluftsliv av alla slag än Dalarna? Årsbokens läsare får också följa med ut till landska-pets stora »idrottsplats» och där del-taga i de mest skiftande idrottsgren-arna. Han får följa skickliga kanotis-ter utför österdalälven i svindlande fart genom trånga passager, förbi timmerrännor och rullstensrevlar men också över lugna vatten, som ge tid till ätt njuta landskapets skiftande färgspel och lyssna till dess melodi från »djupaste moll till högsta dur». Och väljer han en färd på cykel eller en vandring till fots, ä det inga allfarvägar, som hjudes honom, utan krokiga, branta byvägar fjärran från landsvägs-damm och vrålande motorer över berg och genom skogar, där ensliga fäbodas eller doften från kolmilor och tjändalar ä ända tecknet på mänskligt liv. Och spänna vi på ski-dorna för ätt följa Gösta Almqvist eller Ragnar Jirlow, ä det inga be-kväma turiststationer, som bli värt mål, utan äldriga fäbodas i södra Dalarna eller ensliga inbyggare på fjällen längst borta i väster.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

Men jag bläddrar vidare. Jag lä-ser med stor belustning lappmarks-doktorn Einar Wallquists välskrivna lilla uppsats »En skidstuga kom till» och Stig Hogdals intressanta iakt-tagelser av amerikansk skidsport och slutligen Nils Hornøys läsvärda tän-keställare »Idrottsplats utan pu-blik», där författaren undrar, om inte »vår tids handrott mera till-fredsfäller det komerska kravet på

Naturens egen idrottsplats,

Skid- och friluftsliv. Bladets års-publikation »På skidorna» efterläng-tad som alltid av alla väner av fri-luftsliv, har redan kommit. Den har kommit tidigare i år än vanligt, men därför har den inte förbrat i kvali-tet. Snarare kan man nä påstå, ätt den i år ä ätt strå vassare än nå-gonsin förr. Redaktionskommnden ä säkert inne på rätt spår, dä den lä-tit andra sidor av friluftsliv än skidåkning komma till utlös i större utsträckning än förr och ären. Jag tror, ätt årsskriften dä ägenom blir mera populär ute i bygderna och dess chans i konkurrensen med Sven-ska Turistföreningens årsbok ökas i avsevärd grad.

Redan av det vackra av en dala-konstnär komponerat omslaget framgår, ätt Dalarna har blivit det utvalda landskapet, och den första förnämliga helsidesbild som pre-senterar en friluftsgård i en stil, visser-ligen tillhörig Stockholms lokalav-delning och uppförd i stil söder om huvudstaden, men till vad av skick-liga yrkesmän, just ute i Dalom.

Kan man tänka sig ätt mera idea-liskt landskap för friluftsliv av alla slag än Dalarna? Årsbokens läsare får också följa med ut till landska-pets stora »idrottsplats» och där del-taga i de mest skiftande idrottsgren-arna. Han får följa skickliga kanotis-ter utför österdalälven i svindlande fart genom trånga passager, förbi timmerrännor och rullstensrevlar men också över lugna vatten, som ge tid till ätt njuta landskapets skiftande färgspel och lyssna till dess melodi från »djupaste moll till högsta dur». Och väljer han en färd på cykel eller en vandring till fots, ä det inga allfarvägar, som hjudes honom, utan krokiga, branta byvägar fjärran från landsvägs-damm och vrålande motorer över berg och genom skogar, där ensliga fäbodas eller doften från kolmilor och tjändalar ä ända tecknet på mänskligt liv. Och spänna vi på ski-dorna för ätt följa Gösta Almqvist eller Ragnar Jirlow, ä det inga be-kväma turiststationer, som bli värt mål, utan äldriga fäbodas i södra Dalarna eller ensliga inbyggare på fjällen längst borta i väster.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

För oss Vadstenabor ä det en sär-skild glädje ätt återfinna vännen Thorsten Thunman bland alla dem, som gjort årets »På skidorna» till fängslande läsning. Det ä ej till Dalarnas vildmarker han för oss utan till ensliga ställen mitt ute på östgötaslätten. Det ä i Täckerns vas-sar och bland Ombergs snår, som han med »öppna ögon och tysta fjät» en majnatt så intensivt upplever djurlivet i »Fåglarnas sjö» och på »Blommornas berg» under åkom-panjemang av bordrommens mys-tiska basmelodi. Det ä en fröjd ätt följa honom på den nattliga vand-ringen, för oss Östgöta-Bladets läsa-re visserligen ätt obekant men lika spännande och intensiv i den nya versionen med förtäffligt fotogra-fi av den skygge musikanten och en karta utvisande platsen i Täckern, där författaren spelade flaskduett med sin vän i vassen.

Bandyserierna börjar

Vadstena börjar med hemmamatcher på nyårsdagen.

Östergötlands bandyförbund har fastställt spelordning för D. II Östgötaserien som i januari kommer att bestå utav: Derby, Valdemars-vik, Vadstena, Gottfridsberg, Söderköping och Vätterpojarna. Lottningen för Östgötaserien blir följande:

1 januari: Vadstena—Vätterpoj-karna, Derby—Söderköping, Valde-marsvik—Gottfridsberg.

5 januari: Vätterpojarna—Derby, Gottfridsberg—Vadstena, Söderkö-ping—Valdemarsvik.

12 januari: Vadstena—Valdemars-vik, Gottfridsberg—Derby, Vätter-pojarna—Söderköping.

19 januari: Söderköping—Vadste-na; Vätterpojarna—Gottfridsberg; Derby—Valdemarsvik.

Rekordanslag i klass II.
Östgötaserierna i bandy har i vin-ter samlat rekord i deltagande och kl. II har därför mest deltagare i inte mindre än fyra grupper. Östergöt-lands bandyförbund har nu fast-ställt sammansättningen av de olika grupperna. Den blev beträffande

Klass I, västra:
Ätvidabergs BK, Zeros, Motala AIF lag II, IFK, Vreta Kloster, Ljungsbro BK, Vadstena GIF lag II, BK Derby lag II.

Klass II västra:
Mjölby AI lag II, Skeninge IF, BK Zeros lag II, Vätter-Pojarna lag II, Lemunda IF, Borensbergs IF.

Bordtennis

KLUBBMASTERSKAPEN BÖRJA I NÄSTA VECKA.

I mitten av nästa vecka beräknas årets klubbmästerskap i bordtennis kunna påbörjas. För ätt den abso-lut bästa skall vinna har ledningen beslutat, ätt gå ifrån utslagsmeto-den och i stället tillämpa principen alla mot alla. Berättigade ätt delta-ga ä alla till klubben anslutna medlemmar.

De, som ätt tro sig kunna kon-kurrera med »de stora grabbarna», kunna starta i en B-klass, där seg-raren automatiskt flyttas upp i mäs-tarklassen följande ä. Skulle anta-let deltagare i denna klass bli myc-ket stort kommer den ätt delas upp i en högre och en lägre avdelning.

Dä även yngre spelare böra bered-as tävlingsmöjligheter kommer ätt särskilt klubbmästerskap ätt hållas för juniorer, varvid som junior rä-knas var och en, som ä född den 1 juli 1930 eller senare.

Anmälningar skola snarast ingivas till Folke Skoog.

Turneringen om Stadshotellens vandringspris för korporationslag kommer ätt spelas efter nyår.

In esset för befäls-utbildningen ökar.

Många nya medlemmar bland det värnpl. befälet.

Linköpings befälsutbildnings-förbund höll på söndagen höstmöte i Motala under ledning av förbunds-ordföranden överste G. M. Wadner. Av styrelseberättelsen för sistflutna verksamhetsåret framgick, ätt för-bundet ökat sitt aktiva medlemsan-

Finskt band till Vadstena

BESÖK VID ARSSN

Linköpings finska ad-censu kommer till Sverig-års skiftet och skall ha matcher, nämligen först i Linköping, men även i Norrköping komma ätt ätt besök.

Vem vet, kanske Nä-dyvelva kommer till säso-nen.

DM beräknas s

DM-turneringen be-starta redan söndagen. Den första omgän-gen ber med en match i fö-ljande omgången. And-ra omgången spelar den 15 dece-mber moter Kenty. Tercerande omgången spel-cember, kvartfinalern cember och semifinalen uari.

Junior-DM sta

den dagen.

Lottningen för juni-ven verkstälts. I för-som går d. 1 jan., r Vadstena och Skeninge finalerna spelar den finalerna den 19 jan. 26 jan.

Fältskjutn Mjölby

Goda resultat av tagarna

Mjölby skyttegille sin första fältskjutni-gens bästa skyttar Lindvall, Strålsnäs.

De bästa resultatet duella tävlingen:

Klass 4 och 5: 1) Strålsnäs 26 tr.; 2) 25; 3) Arnold Carlén Bertil Ignell, Tranås lund, Vadstena 24; (Strålsnäs 23; 7) Toi desjö 22; 8) Gunn Mjölby 22; 9) Karl I na 20; 10) Bengt N 19 tr.

Klass 3: 1) Folke 25 tr.; 2) Simon Ot 25; 3) Gösta Carlsson Sune Hartwig, Mjöl Nilsson d:o 21; 6) A 7) Robert Johansson Erik Petterson d:o Gustavsson, Boxhol

Klass 2: 1) Gun-stena 22 tr.; 2) A by 21; 3) Harry M S. muellsson, Stråls Svensson, Högby 1-son, Strålsnäs 13.

Klass 1: 1) Ov by 21 tr.; 2) Yngv Anders Kvissberg, Sven Gunnarsson, ge Algmack, ödes

Väderstads skytte hade på söndagen vid de bästa resu-de:

Klass 4 och 5: Väderstad 28 tr.; d:o 28; 3) K. G. J.

Skeninge

Per Olof Olsson vann tre-stadsmatch åt Motala.

en summa av chällning.